

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. sausio 17 d.*

Byloje T-231/04

Graikijos Respublika, atstovaujama P. Mylonopoulou ir V. Kyriazopoulos,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą D. Triantafyllou ir F. Dintilhac,

atsakovę,

dėl prašymo pripažinti negaliojančiu 2004 m. kovo 10 d. aktą, kuriuo Komisija atliko Graikijos Respublikos mokėtinų sumų, atsiradusių dėl jos dalyvavimo statybos projektuose, susijusiuose su Komisijos ir kai kurių Europos Sąjungos valstybių narių diplomatine atstovybe Abudžoje (Nigerija), išieškojimą tarpusukaitos būdu,

* Proceso kalba: graikų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas R. García-Valdecasas, teisėjai J. D. Cooke ir I. Labucka,

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. gegužės 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- ¹ 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento 71 straipsnio 1 ir 2 dalys (OL L 248, p. 1, toliau – Finansinis reglamentas) nustato:

„1. Gautinų sumų nustatymas – tai veiksmas, kuriuo įgaliotas ar perįgaliotas leidimus duodantis pareigūnas:

- a) patikrina ir nustato, kad skola yra;

b) nustato ar patikrintina skolos tikrumą ir jos sumą;

c) patikrina sąlygas, kuriomis skola turi būti sumokėta.

2. Komisijai mokami nuosavieji ištekliai bei tikrai patvirtinta tiksli gautina suma nustatoma apskaitos pareigūnui siunčiamame vykdomajame rašte sumoms išieškoti, o po to skolininkui siunčiamoje debeto avizoje, abu dokumentus parengia leidimus duodantis pareigūnas.“

2 Pagal Finansinio reglamento 72 straipsnio 1 dalį:

„Leidimas išieškoti sumas – tai veiksmas, kuriuo įgaliotas ar perįgaliotas leidimus duodantis atsakingas pareigūnas, išduodamas vykdomąjį raštą sumoms išieškoti, nurodo apskaitos pareigūnui išieškoti gautiną sumą, kurią jis yra nustatęs.“

3 Pagal Finansinio reglamento 73 straipsnio 1 dalį:

„Apskaitos pareigūnas veikia pagal vykdomuosius raštus gautinoms sumoms, tinkamai išduotus atsakingo leidimus duodančio pareigūno. Jis tai daro tinkamai, siekdamas užtikrinti, kad Bendrijos gautų savo įplaukas, ir rūpinasi jų teisių apsauga.

Apskaitos pareigūnas išieško sumas, į Bendrijos reikalavimus skolininkui įskaitydamas tolygią tikrai ir tiksliai nustatytą sumą, kurią pačiam skolininkui turi grąžinti Bendrijos.“

- 4 Pagal 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančio išsamias finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles (OL L 357, p. 1), 78 straipsnį:

„1. Atsakingojo leidimus išduodančio pareigūno gautinos sumos nustatymas reiškia, kad pripažįstama Bendrijų teisė reikalauti, kad skolininkas sumokėtų skolą.

2. Skolos vykdomojo rašto išdavimas – tai veiksmas, kuriuo atsakingasis leidimus duodantis pareigūnas nurodo apskaitos pareigūnui susigrąžinti nustatytą sumą.

<...>“

- 5 Reglamento Nr. 2342/2002 79 straipsnis nustato:

„Siekdamas nustatyti gautiną sumą, atsakingasis leidimus išduodantis pareigūnas užtikrina, kad:

- a) gautina suma yra tikra ir jai netaikomos jokios sąlygos;

- b) gautiną sumą sudaro tam tikra nustatyta, tiksliai išreikšta grynaisiais pinigais suma;
- c) gautinos sumos terminas jau yra suėjęs, ir jai netaikomas joks išmokėjimo laikas;
- d) skolininko rekvizitai yra teisingi;
- e) susigražintina suma yra įrašyta į teisingą biudžeto straipsnį;
- f) pirminiai dokumentai yra tvarkingi; ir
- g) yra laikomasi gero finansų valdymo principo <...>.“

6 Pagal Reglamento Nr. 2342/2002 83 straipsnį:

„Bet kuriuo procedūros metu apskaitos pareigūnas, pranešęs atsakingajam leidimus duodančiam pareigūnui ir skolininkui, išieško nustatytas gautinas sumas tarpuskaitos būdu tais atvejais, kai skolininkas Bendrijoms taip pat turi pretenziją, kuri yra tikra, įvertinta tam tikra nustatyta suma, kurios grąžinimo terminas yra suėjęs ir kurios suma nustatyta mokėjimo pavedime.“

Bylos faktinės aplinkybės

- 7 Perkėlus Nigerijos sostinę iš Lagos į Abudžą (Abudža), nuo 1993 m. Komisija nuomojosi pastatą Abudžoje, skirtą jos delegacijai, taip pat laikinai keletą valstybių narių, įskaitant Graikijos Respubliką, atstovybėms įkurdinti. Pagal susitarimą su šiomis valstybėmis narėmis (toliau — projektas Abudža I) Komisija aptariamoms atstovybėms pernuomojo keletą biurų ir teikė kai kurias paslaugas. Valstybės narės susitarė pasidalyti išlaidas, susijusias su atstovybėmis. Graikijos Respublikos įnašas sudarė 5,5 % visų išlaidų. Nustačiusi, kad Graikijos Respublika nesumokėjo su šiuo susitarimu susijusios skolos, Komisija 2004 m. nutarė išieškoti atitinkamas sumas tarpuskaitymo būdu (žr. šio sprendimo 43 punktą).

- 8 1994 m. balandžio 18 d. Belgijos Karalystė, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Airija, Italijos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Portugalijos Respublika ir Komisija (toliau – partneriai) Europos Sąjungos sutarties J.6 straipsnio (po pakeitimo ES 20 straipsnis) pagrindu sudarė Tarpusavio supratimo memorandumą (toliau – pradinis memorandumas) dėl bendro ambasadų komplekso jų diplomatinėms misijoms Abudžoje statybos, naudojant bendras pagalbines paslaugas (toliau – projektas Abudža II). Pradinį memorandumą po Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės įstojimo papildė Įstojimo protokolas.

- 9 Pradinio memorandumo 1 straipsnis numato, kad valstybių narių ambasados ir Komisijos delegacija yra atskiros diplomatinės misijos, kurioms taikoma 1961 m. balandžio 18 d. Vienos konvencija dėl diplomatinio santykių ir, kiek tai susiję su valstybėmis narėmis, taip pat 1963 m. balandžio 24 d. Vienos konvencija dėl konsulinio santykių.

10 Pradinio memorandum 10 straipsnis nurodė, kad Komisija, kaip projekto Abudža II koordinatorė, veikia kitų partnerių „vardu“.

11 Pagal pradinio memorandum 11 straipsnį, Komisija yra atsakinga už projekto Abudža II realumo architektūrinių studijų atlikimą, pradinę išlaidų sąmatą ir projektavimo etapus. Šis straipsnis taip pat numato papildomo Tarpusavio supratimo memorandum pasirašymą dėl „detaliojo pastato projekto, išlaidų ir teisių į pastato dalis pasidalijimą tarp kiekvieno dalyvaujančio partnerio užbaigus projektą (Abudža II)“ (toliau – papildomas memorandum). Galiausiai 11 straipsnis numato Nuolatinio direktorių komiteto, kurį sudaro visų partnerių atstovai, o vadovauja Komisija, įsteigimą siekiant koordinuoti ir kontroliuoti projektą Abudža II. Nuolatinis direktorių komitetas teikia periodines ataskaitas darbo grupei „Administraciniai reikalai“, įsteigta Taryboje, vykdamas bendrą užsienio ir saugumo politiką (BUSP) (toliau – BUSP administracinių reikalų grupė).

12 Pradinio memorandum 12 straipsnis skaitomas taip:

„Projektas (Abudža II), aprobus (papildomą memorandumą), numatytą 11 straipsnyje, bus tiesiogiai finansuojamas iš dalyvaujančių partnerių įnašų pagal kiekvienam partneriui priskirtą projekto dalį. Komisijos įnašas bus mokamas iš atitinkamos biudžeto eilutės.

Parengiamųjų darbų išlaidos (1 etapas) bus apmokamos iš Komisijos biudžeto administravimo asignavimų. Ši suma įvertinta 140 000 ekiu. Jei projektas (Abudža II) bus įgyvendintas, šias išlaidas grąžins visi partneriai įnašais pagal jų dalį projekte.“

13 Pradinio memorandumo 13 straipsnis nustato:

„Po (papildomo memorandumo) aprobavimo visi partneriai užtikrina visišką jiems priskirtų išlaidų padengimą. Kiekvieno partnerio mokėtina suma apima:

- a) visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančiu plotu ir
- b) jų išlaidų dalį, susijusią su bendromis ir viešomis teritorijomis, apskaičiuotą proporcingai santykiui tarp jiems priklausančio ploto ir visos ne bendros teritorijos.“

14 Pradinio memorandumo 14 straipsnis numato, kad Komisija, pritariant ir dalyvaujant valstybėms dalyvėms, sumoka tretiesiems asmenims (sutarties šalims) mokėtinas sumas.

15 Pradinio memorandumo 15 straipsnio 1 dalis nustato:

„Jei partneris nusprendžia pasitraukti iš projekto (Abudža II) nepasirašydamas 11 straipsnyje numatyto (papildomo memorandumo), šio tarpusavio supratimo memorandumo sąlygos, taip pat ir 12 bei 13 straipsniuose numatyti finansiniai įsipareigojimai, nebetaikomi pasitraukiančiam partneriui.“

- 16 1995 m. kovo 29 d. Bendrija, atstovaujama Komisijos, sudarė pirmąją sutartį su bendra įmone, kurią sudarė *Dissing & Weitling arkitektfirma A/S*, Komisijos organizuoto architektūrinio konkurso projektui Abudža II nugalėtoja, ir *COWI-consult Consulting Engineers and Planners A/S* (toliau – konsultantai). Pagal sutarties 1 straipsnį Komisija patvirtino partnerių ketinimą sudaryti „galutinę sutartį“ su konsultantais. Pagal 2 straipsnį konsultantai įsipareigojo parengti nagrinėjamą projektą. Šio parengimo išlaidos sudarė 212 547,59 euro.
- 17 Per atitinkamų valstybių narių užsienio reikalų ministerijų kompetentingų tarnybų atstovų ir *Dissing & Weitling arkitektfirma* architektų susitikimus buvo nustatyti kiekvienos valstybės narės atstovybės tikrieji poreikiai ir kiekvienos iš jų atitinkama išlaidų dalis.
- 18 1995 m. spalio 26 d. susirinko darbo pogrupis „Nekilnojamo turto reikalai“, įsteigtas vykdant BUSP. Iš susirinkimo protokolo yra aišku, kad pogrupis Komisijai pasiūlė:

„<...>

— užbaigti (pradinio projektavimo) etapą,

— susitarti su architektų biuru dėl (tarpinio projektavimo etapo planų) nustatymo per (Nuolatinio direktorių komiteto) numatytą terminą,

- sudaryti sutartis (susijusias su grunto tyrimu ir vietovės tyrinėjimu), pastaroji (sutartis) yra būtina ruošiant papildomą memorandumą,

- taip pat apmokėti avansu su šiais etapais susijusias išlaidas.“

- ¹⁹ Pogrupis patvirtino, kad „Komisijos pervestos sumos (bus) laikomos jos avansu į nepriklausomą *ad hoc* fondą, kurį iš anksto buvo susitarta laikyti tinkamu projekto (Abudža II) finansavimo būdu“, ir kad „neįgyvendinus projekto kiti partneriai jas Komisijai (grąžins) pagal ankstesniems etapams nustatytą tvarką“.
- ²⁰ 1995 m. lapkričio 24 d. susirinko Nuolatinis direktorių komitetas (žr. šio sprendimo 11 punktą). Šio susirinkimo protokole buvo paminėta, kad 2 676 369 eurų „techninės pagalbos“ sutartis su konsultantais (toliau – pagrindinė sutartis) buvo pateikta aprobuoti Komisijos pirkinų ir sutarčių patariamajam komitetui (PSPK). Taip pat buvo paminėta, kad „neįgyvendinus projekto kiti partneriai grąžina išleistas sumas Komisijai“.
- ²¹ 1995 m. gruodžio 27 d. Komisija sudarė pagrindinę sutartį. Ji buvo susijusi su projekto Abudža II pradiniu ir tarpiniu projektavimo etapais (4.4 ir 4.5 straipsniai), taip pat su galimais detaliesiais planais (4.6 straipsnis).
- ²² 1996 m. rugsėjo 19 d. BUSP administracinių reikalų darbo grupė pritarė tarpiniam projektavimui.

23 1996 m. lapkričio 21 d. BUSP administracinių reikalų darbo grupė pasiūlė Komisijai imtis *ad hoc* priemonių, tam, jog architektai pradėtų rengti detalųjį planą. Grupė nurodė, kad formali sutartis dėl šio etapo bus sudaryta užbaigus papildomą memorandumą. Per susirinkimą Komisija minėtai grupei nurodė apie 2,8 milijono eurų išlaidų sumą, kurią ji sumokėjo avansu iki 1996 m. lapkričio 15 d. už projekto Abudža II parengimą.

24 1997 m. vasario 24 d. ta pati grupė susirinko ir nusprendė nelaukti papildomo memorandumo užbaigimo ir parengti detaliuosius planus bei sutarties dokumentus. Šio susirinkimo protokole yra toks sprendimas:

„Komisija turi susitarti su architektais dėl dokumentų parengimo ir pagal projektui nustatytą tvarką avansu sumokėti būtinas sumas už šiuos darbus. Kaip ir kitais atvejais, Komisijos sumokėtus avansus pagal (pradiniamе memorandume) numatytas procedūras vėliau grąžins kiti dalyviai.“

25 Vėlesniais mėnesiais keletas valstybių narių pasitraukė iš projekto Abudža II. 1997 m. balandžio 28 d. BUSP administracinių reikalų grupė nurodė Komisijai sudaryti „dvišalius susitarimus su Danijos Karalyste dėl jai priklausančios išlaidų, kurias patyrė Komisija kitų partnerių vardu, dalies grąžinimo“. Panašus sprendimas buvo priimtas 1997 m. rugsėjo mėn. pasitraukus Airijai, taip pat Portugalijos Respublikai, Suomijos Respublikai ir Švedijos Karalystei.

- 26 1997 m. lapkričio 12 d. Komisija su architektais sudarė pagrindinę sutartį dėl detaliojo plano įgyvendinimo ir kelionės išlaidų apmokėjimo 1 895 696 eurų sumai.
- 27 1998 m. birželio 18 d. BUSP administracinių reikalų grupė paminėjo Belgijos pasitraukimo iš projekto Abudža II galimybę. Iš šio susirinkimo protokolo yra aišku, kad Nuolatinis direktorių komitetas pastebėjo, jog Belgijos Karalystė sumokėjo savo dalį išlaidų, nustatytų po tarpinio projekto aprobavimo.
- 28 1998 m. birželio 10 d. Komisija išsiuntė Graikijos Respublikai mokėjimo nurodymą 153 367,70 eurų sumai, atitinkančiai pastarosios dalį pradiniam etape, t. y. 5,06 % visų išlaidų. Mokėjimo terminas buvo nustatytas 1998 m. gruodžio 31 dienai.
- 29 1998 m. gruodžio 9 d. Vokietijos Federacinė Respublika, Graikijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Italijos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika ir Komisija pasirašė papildomą memorandumą. Papildomo memorandumo 11 straipsnis numato projekto finansavimo fondo įkūrimą.
- 30 Pagal papildomo memorandumo 14 straipsnį, jis laikinai taikomas nuo pirmos antrojo mėnesio po pasirašymo dienos ir įsigalioja pirmą antrojo mėnesio, po dienos, kai valstybės narės ir Komisija paskelbė, jog jį ratifikuoja, dieną.

- 31 1999 m. balandžio 28 d. Komisija paskelbė pranešimą apie konkursą atitinkamų valstybių narių ambasadų ir Bendrijos delegacijos statybai (OL S 82, 1999). Ten buvo paminėta, kad Graikijos ambasadų plotas bus 677 m².
- 32 1999 m. rugsėjo 3 d. Komisija „pakartojo“ savo 1998 m. kvietimą BUSP administracinių reikalų grupei tam, kad valstybės narės jai grąžintų sumas, kurias ji sumokėjo konsultantams per tarpinį projektavimo etapą. Ji nurodė, kad kai kurios valstybės narės jau sumokėjo mokėtinas sumas, bet kitos, tarp kurių ir Graikijos Respublika, nesumokėjo iki galutinės datos, t. y. 1998 m. gruodžio 31 dienos. Komisija pridūrė, kad kitas mokėjimo nurodymas bus išsiųstas visiems partneriams dėl, pirma, detaliojo plano išlaidų ir, antra, perprojektavimo, susijusio su Belgijos Karalystės, Ispanijos Karalystės ir Portugalijos Respublikos pasitraukimu, išlaidų.
- 33 1999 m. rugsėjo 20 d. susirinko Nuolatinis direktorių komitetas, ketindamas atrinkti statybos bendroves. Graikijos Respublikos atstovas pasirašė susirinkimo protokolą. 2000 m. kovo 17 d. Oficialiajame leidinyje S 54 buvo paskelbtas pranešimas apie konkursą tolesnei statybai.
- 34 2000 m. vasario 17 d. mokėjimo nurodymu Komisija pareikalavo iš Graikijos Respublikos sumokėti 168 716,94 euro sumą už konkurso, susijusio su detaliaisiais planais, dokumentų parengimą.
- 35 2000 m. birželio 22 d. Nuolatinis direktorių komitetas nutarė iš dalies pakeisti projektą (toliau – supaprastintas projektas Abudža II); tai buvo būtina dėl Prancūzijos Respublikos pasitraukimo. Supaprastintas projektas Abudža II būtent numatė pastatų ir bendros infrastruktūros, taip pat – ploto sumažinimą. Šiame

susirinkime Graikijos Respublikos atstovas pažymėjo pritarius projektui su sąlyga, jei tam pritars jo vadovybė. Birželio 29 d. Komisija nusiuntė 2000 m. birželio 22 d. susirinkimo protokolą Graikijos Respublikai ir paprašė pateikti formalų atsakymą dėl supaprastinto projekto Abudža II.

- 36 2000 m. rugsėjo 5 d. Komisija vėl perdavė savo prašymą Graikijos Respublikos atstovams. Po naujo 2000 m. rugsėjo 14 d. priminimo Komisija 2000 m. rugsėjo 25 d. Graikijos Respublikai nusiuntė faksu laišką, kuriame buvo nustatytas atsakymo terminas iki 2000 m. rugsėjo 30 d., nurodyma, kad tylėjimas bus suprantamas kaip pasitraukimas iš projekto. 2000 m. spalio 2 d. Graikijos atsakingos institucijos informavo Komisiją, kad jos negali pateikti atsakymo dėl supaprastinto projekto Abudža II. Todėl tą pačią dieną Komisija atsakė, kad ji nurodė architektams perdaryti supaprastintą projektą Abudža II, neįtraukiant Graikijos Respublikos.
- 37 2002 m. sausio 28 d. laišku Komisija Graikijos Respublikai nusiuntė 1 276 484,50 euro debeto avizą, susijusią su projekto Abudža II statybos išlaidomis. Po to Komisija šią debeto avizą panaikino.
- 38 Graikijos Respublika, įsteigusi savo ambasadą Abudžoje, 2002 m. liepos 13 d. išsikėlė iš laikinųjų pastatų, kuriuos ji užėmė dalyvaudama projekte Abudža I.
- 39 2002 m. spalio 11 d. laišku Komisija formaliai pranešė Graikijos Respublikai apie neapmokėtas debeto avizas, susijusias su projektais Abudža I ir Abudža II, bei pareikalavo sumokėti bendrą 861 813,87 euro ir 11 000 Jungtinių Amerikos Valstijų dolerių (USD) sumą.

- 40 Po derybų tarp šalių Komisija 2003 m. sausio 31 d. laišku priminė Graikijos Respublikai, kad pastaroji nesumokėjo savo skolų, susijusių su projektais Abudža I ir Abudža II, bei pareikalavo sumokėti bendrą 516 374,96 euro ir 12 684,89 USD sumą iki 2003 m. vasario mėn. pabaigos. Komisija pridūrė, kad nesumokėjus iki nurodytos datos ji sieks išieškoti ginčijamas sumas visomis galimomis teisinėmis priemonėmis.
- 41 Per kitus mėnesius Graikijos Respublika ir Komisija aptarinėjo mokėtinas sumas.
- 42 2003 m. gruodžio 29 d. Graikijos Respublika nusiuntė savo nuolatiniam atstovui Europos Sąjungoje tokį laišką:

„Kadangi Komisija nekeičia pozicijos dėl mūsų šalies skolos projekte Abudža II taikant tarpusukaitos procedūrą, jūsų prašome stebėti procedūrą ir mus informuoti, ar ji buvo įgyvendinta ir kokia apimtimi, tam, kad Graikijos Respublika galėtų išnagrinėti galimybę pateikti ieškinį prieš Europos Komisiją.

Dėl projekto Abudža I mes primename, kad pripažinome skolą iki 2002 m. gegužės mėn., o Komisijos reikalaujama suma apima laikotarpį iki 2002 m. liepos mėn. ir vėliau. Kadangi mes ketiname sumokėti minėtą skolą, prašome jūsų susisiekti su kompetentinga Komisijos finansų tarnyba, siekiant patikrinti mūsų skolos eurais tikslios bendros sumos sudedamąsias dalis iki 2002 m. gegužės mėnesio.“

- 43 2004 m. vasario 16 d. Komisija Graikijos Respublikai nusiuntė laišką, nurodantį dar nesumokėtas pastarosios skolas, susijusias su projektais Abudža I ir Abudža II. Iš prie šio laiško, mininčio vienuolika neapmokėtų debeto avizų, susijusių su projektais Abudža I ir Abudža II, pridėtos lentelės matyti, kad Komisija reikalavo iš Graikijos Respublikos sumokėti 565 656,80 euro. Šiame laiške Komisija teigė:

„(Graikijos Respublika) pateikė Komisijai tokį reikalavimą: <...>

2000GR161PO005OBJ 1 KONTINENTINĖ GRAIKIJA — Tarpinis mokėjimas — 4 774 562,67 euro.

Taikant mokėjimo sąlygas, nustatytas (Finansinio reglamento 73 straipsnio 1 dalies antrojoje pastraipoje), Komisija atliks skolų ir gautinų sumų tarpuskaitą, taip pat esant reikalui atsižvelgti į delspinigius.

Jei reikalaujamos sumos, apie kurias jūs pranešėte, viršytų užskaitomas sumas, neto likutis, į kurį jūs turite teisę, bus pervedtas per kuo trumpesnę laiką <...>“

- 44 Vykdam kontinentinės Graikijos regiono veiklos programą, 2004 m. kovo 10 d. Komisija Graikijos Respublikai pervedė lėšas. Tačiau užuot sumokėjusi 4 774 562,67 euro sumą (žr. šio sprendimo 43 punktą), Komisija pervedė tik 3 121 243,03 euro. Taip ji tarpuskaitos būdu išieškojo dar nesumokėtą Graikijos Respublikos likutį, iš kurio 565 656,80 euro susiję su projektais Abudža I ir Abudža II (toliau – skundžiamas aktas).

Procesas ir šalių reikalavimai

- 45 2004 m. balandžio 22 d. Graikijos Respublika Teisingumo Teismo kanceliarijai pateikė nagrinėjamą ieškinį. Byla buvo užregistruota numeriu C-189/04.
- 46 2004 m. birželio 8 d. Nutartimi, taikydamas 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos sprendimo 2004/407/EB, Euratomas, iš dalies keičiančio Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 51 ir 54 straipsnius (OL L 132, p. 5), 2 straipsnį, Teisingumo Teismas perdavė bylą Pirmosios instancijos teismui.
- 47 Pagal teisėjo pranešėjo pranešimą Pirmosios instancijos teismas nutarė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones, šalims nurodė raštu atsakyti į keletą klausimų. Šis nurodymas buvo įvykdytas.
- 48 Komisija, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimus, teigė, kad Graikijos Respublikos ieškinio 12 priede pateikta 1998 m. birželio 26 d. Tarybos teisės tarnybos nuomonė turi būti išimta iš bylos.
- 49 Per 2006 m. gegužės 10 d. posėdį buvo išklausyta šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

50 Graikijos Respublika Pirmosios instancijos teismo prašo:

- Pripažinti negaliojančiu Komisijos tarpuskaitos aktą 565 656,80 euro sumai,
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

51 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl bylos esmės

52 Graikijos Respublika pateikė vienintelį pagrindą, susijusį su pradinio ir papildomo memorandumų, taip pat su Finansinio reglamento ir Reglamento Nr. 2342/2002 nuostatų pažeidimu.

- 53 Šis pagrindas sudarytas iš dviejų dalių. Pirma, Graikijos Respublika tvirtina, kad Komisija suklydo dėl Graikijos Respublikos finansinių įsipareigojimų, susijusių su projektais Abudža I ir Abudža II, o būtent, kad ji neturi jokių finansinių įsipareigojimų, susijusių su projektu Abudža II. Antra ir bet kuriuo atveju, ji tvirtina, kad Komisija neturėjo teisės išieškoti ginčijamų sumų tarpuskaitymo būdu, nes gautinos sumos nebuvo tikros ir tikslios Finansinio reglamento ir Reglamento Nr. 2342/2002 prasme.

Dėl pirmosios pagrindo dalies, susijusios su pradinio ir papildomo memorandumų pažeidimu

Šalių argumentai

- 54 Pirmiausia kalbant apie projektą Abudža I, Graikijos Respublika pripažino, kad ji turi pervesti mokėtinas sumas už nuomą ir veiklos išlaidas, t. y. iš viso (be delspinigių) 50 312,67 euro ir 11 000 USD. Tačiau tos sumos nebuvo sumokėtos iš karto, nes, pirma, kai kuriose debeto avizose nebuvo tiksliai nurodytas laikotarpis, su kuriuo jos susijusios. Šiuo klausimu Graikijos Respublika nurodė 2000 m. kovo 9 d. debeto avizą ir rėmėsi savo 2003 m. gruodžio 29 d. laišku, kuriame ji prašė patikslinimų, susijusių su debeto avizomis. Antra, buvo nesutarimas dėl datos, kada atitinkama nuoma tapo mokėtina. Galiausiai, trečia, Komisija vienašališkai nusprendė atlikti ginčijamą tarpuskaitymą.
- 55 Kalbant apie projektą Abudža II, Graikijos Respublika tvirtina, kad ji neturi jokių finansinių įsipareigojimų. Aplinkybė, kad ji neratifikavo papildomo memorandumo šiuo klausimu, yra lemianti.

- 56 Iš tiesų iš pradinio memorandumo yra aišku, kad dalyvaujantis partneris gali pasitraukti iš projekto nepasirašydamas papildomo memorandumo (15 straipsnio 1 dalis) arba papildomam memorandumui įsigaliojus (15 straipsnio 2 dalis). Graikijos Respublika tvirtina, kad ji pasitraukė iš projekto Abudža II pasinaudojusi pirmąja galimybe. Iš tiesų ji pasirašė papildomą memorandumą, bet jo neratifikavo. Šis neratifikavimas prilygsta pasitraukimui iš projekto Abudža II.
- 57 Tačiau pagal papildomo memorandumo 14 straipsnį (žr. šio sprendimo 30 punktą), ratifikavimas buvo būtina minėto memorandumo įsigaliojimo sąlyga, kuri buvo įvykdyta tik pasitraukus Graikijos Respublikai.
- 58 Be to, pagal pradinio memorandumo 15 straipsnio 1 dalį (žr. šio sprendimo 15 punktą), šio pasitraukimo pasekmė yra visų Graikijos Respublikos finansinių įsipareigojimų pasibaigimas.
- 59 Graikijos Respublika teigia, kad iš pradinio memorandumo 12 straipsnio ir ypač iš jo antrosios pastraipos yra aišku, jog projekto Abudža II parengiamųjų darbų išlaidas turėjo padengti Komisija. Ji priduria, kad jei projektas būtų įgyvendintas, šias išlaidas turėtų grąžinti visi partneriai įnašais pagal jų dalį projekte (žr. šio sprendimo 12 punktą). Šių išlaidų neturėjo padengti pasitraukusieji, neratifikavę papildomo memorandumo, juo labiau jei jie pasitraukė iki jo įsigaliojimo.
- 60 Graikijos Respublikos teigimu, 1998 m. birželio 26 d. Tarybos teisės tarnybos nuomonė patvirtina jos aiškinimą šiuo klausimu.

- 61 Iš tiesų bet kokia kita išvada iškraipytų „projekto dvasią“. Nors valstybės narės perdavė kai kurias teises, susijusias su projektu Abudža II, Komisijai, tačiau išsaugojo tam tikrą autonomiją, taigi jų veiksmų „nevaržė ir neribojo griežtos, autoritarinės ir nelanksčios taisyklės“. Taigi valstybė narė galėjo pasitraukti iš projekto, jei jis jai atrodė finansiškai nuostolingas ar dėl kitų teisėtų motyvų.
- 62 Iš to yra aišku, Graikijos Respublikos teigimu, kad Komisija pažeidė pradinį memorandumą, būtent jo 15 straipsnį, taip pat papildomą memorandumą.
- 63 Dublike Graikijos Respublika pastebi, kad kelios valstybės narės pasitraukė iš projekto Abudža II dėl to, kad labai padidėjo jo išlaidos, palyginti su pradiniu biudžetu.
- 64 Ji taip pat teigia, kad šioje byloje Komisijos teisinis argumentas yra netikėtas. Pirma, Komisija pripažįsta papildomo memorandumo netaikytinumą ir todėl remiasi tariama Graikijos Respublikos ikisutartine atsakomybe. Antra, Komisija papildomai teigia, kad visas papildomas memorandumas yra teisiškai privalomas. Graikijos Respublikos teigimu, arba visas tarptautinis susitarimas galioja, arba negalioja, nes yra neratifikuotas. Todėl šios nuostatos negalėtų būti laikomos netaikytinomis kaip pagrindinės, bet taikomos kaip papildomos. Todėl pagrindinis ir lemiamas klausimas yra – ar papildomas memorandumas galioja.
- 65 Kalbant apie Komisijos argumentą, kad Graikijos Respublikai teko ikisutartinė atsakomybė, nes ji sukėlė kitų partnerių lūkesčius, kad prisiima galutinius sutartinius įsipareigojimus, Graikijos Respublika tvirtina, kad šie lūkesčiai būtų pagrįsti, jei

nebūtų iš esmės pasikeitusios aplinkybės. Tačiau pasitraukus keletui valstybių projekto išlaidos labai išaugo. Ši didelė našta bei radikalus projekto Abudža II sąlygų pasikeitimas buvo galutinio ir teisėto Graikijos Respublikos pasitraukimo priežastis.

- 66 Graikijos Respublikos teigimu, tik pradinis ir papildomas memorandumai reglamentuoja partnerių teises ir pareigas, taip pat jų finansinius įsipareigojimus. Net jei teigtume, kad dirbant Nuolatiniam direktorių komitetui priimti sprendimai prieštarauja minėtiems teisės aktams, jie niekada neturėtų viršenybės.
- 67 Pagaliau Graikijos Respublika netvirtina, kad Komisija turi padengti projekto Abudža II išlaidas. Teisingas pirminio (12 ir 13 straipsniai) ir papildomo (14 straipsnis) memorandumų nuostatų aiškinimas rodo, kad šias išlaidas turi padengti tik galutiniai partneriai, vieninteliai pastatų komplekso savininkai ir naudos gavėjai. Be to, Komisija, kaip viso projekto koordinatore, galėtų reikalauti iš galutinių partnerių prisiimti ginčijamas išlaidas.
- 68 Komisija ginčija Graikijos Respublikos argumentus, susijusius su projektu Abudža I. Ji teigia, kad išlaidos, kurias turi padengti Graikijos Respublika, buvo apskaičiuotos iki 2002 m. liepos 13 d. – dienos, kai ji išsikėlė iš laikinojo pastato.
- 69 Kalbant apie projektą Abudža II, Komisija, siekdama įrodyti Graikijos Respublikos atsakomybę, pateikia tris argumentus.

- 70 Pirmiausia Graikijos Respublikai tenka sutartinė atsakomybė už jai priskiriamą pradiniamе memorandume numatytų preliminarіos projekto fazės išlaidų dalį (žr. pradinio memorandumo 12 straipsnio antrąją pastraipą), nes ji pasirašė ir ratifikavo memorandumą.
- 71 Antra, Komisija tvirtina, kad Graikijos Respublikai tenka ikіsutartinė atsakomybė, kylanti iš papildomo memorandumo, dėl išlaidų, susijusių su vėlesniais etapais, kurios sudaro didžiausią ginčijamos sumos dalį. Ji ypač nurodo Graikijos Respublikos veiksmus ir sąžiningumo principą tarptautinėje teisėje.
- 72 Trečia ir papildomai, Komisija tvirtina, kad Graikijos Respublikai tenka sutartinė atsakomybė, kylanti iš laikino papildomo memorandumo taikymo pagal įgaliojimą. Šiuo klausimu Komisija tvirtina, pirma, kad papildomo memorandumo 14 straipsnis numato jo taikymą laikinai, o tai su ratifikavimo sąlyga sukuria sutartinius įsipareigojimus. Taigi Graikijos Respublika *de facto* dalyvavo šiame laikiname taikyme. Antra, Komisija ypač tvirtina, kad santykiai tarp valstybių dalyvių ir jos, projekto koordinatorės, turėtų būti laikomi santykiais tarp įgaliotojų ir įgaliotinio. Kaip įgaliotojos, valstybės narės turėjo jai grąžinti išlaidas, kurias ji patyrė kaip įgaliotinė.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 73 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal ES sutartį, po Amsterdamo sutarties atsiradusioje redakcijoje, Teisingumo Teismui suteikiama ribota kompetencija, apibrėžta ES 46 straipsnyje. Jis nenumato Teisingumo Teismo kompetencijos ES

sutarties V antraštinės dalies nuostatų klausimu (2005 m. lapkričio 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Selmani prieš Tarybą ir Komisiją*, T-299/04, nepaskelbta Rinkinyje, 54 ir 55 punktai).

- 74 Iš šios bylos dokumentų yra aišku, kad santykiams tarp Komisijos ir valstybių narių, atsirandantiems iš jų bendradarbiavimo kuriant, planuojant ir vykdant projektus Abudža I ir Abudža II, taikoma ES sutarties V antraštinė dalis (ypač žr. šio sprendimo 8 punktą). Vis dėlto akivaizdu, kad Komisija išieškojo ginčijamas sumas pasinaudodama dokumentu, priimtu Finansinio reglamento ir Reglamento Nr. 2342/2002 pagrindu, šis tarpusukaitos aktas patenka į Bendrijos teisės taikymo sritį. Kadangi toks aktas gali būti ieškinio dėl panaikinimo, pateikto pagal EB 230 straipsnį, objektas, Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas nagrinėti šį ieškinį.
- 75 Taigi reikia išnagrinėti Graikijos Respublikos finansinę atsakomybę, susijusią su projektais Abudža I ir Abudža II.
- 76 Pirmiausia, kalbant apie projektą Abudža I, Graikijos Respublika iš esmės pripažino savo atsakomybę dėl ginčijamų išlaidų, tiksliau sakant, pripažino 50 312,67 euro ir 11 000 USD skolą be delspinigių. Tačiau ji ginčija savo atsakomybę dėl bendros 72 714,47 euro sumos, kurios Komisija reikalauja už projektą Abudža I.
- 77 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmąją pastraipą, pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą, taikomą procesui Pirmosios instancijos teisme, Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnyje numatytame pareiškime turi būti nurodytas ginčo dalykas ir nurodytų teisinių pagrindų santrauka. Pagal nusistovėjusią Pirmosios instancijos teismo praktiką, tai

turi būti padaryta pakankamai aiškiai ir tiksliai, kad atsakovė galėtų pasiruošti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio, esant reikalui, be papildomos informacijos. Siekiant užtikrinti teisinę saugumą ir tinkamą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas reikia, jog svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis remiasi, būtų nurodytos, bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai, pareiškimo tekste (1993 m. balandžio 28 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *De Hoe prieš Komisiją*, T-85/92, Rink. p. II-523, 20 punktas ir 2005 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Chiquita Brands ir kt. prieš Komisiją*, T-19/01, Rink. p. II-315, 64 punktas).

78 Iš esmės pripažindama savo atsakomybę už projektą Abudža I, Graikijos Respublika tvirtina, kad ji nesumokėjo ginčijamos skolos dėl nesutarimo dėl datos, kada atitinkami nuompinigiai tapo mokėtini (žr. šio sprendimo 54 punktą). Tačiau Graikijos Respublika ieškinyje nepateikė šio argumento šio sprendimo 76 punkte minėtos Pirmosios instancijos teismo praktikos prasme.

79 Reikia priminti, kad Komisija reikalavo iš Graikijos Respublikos sumokėti 72 714,47 euro sumą, susijusią su projektu Abudža I, atitinkančią laikinąją nuomą pastatų, kuriuos ji užėmė iki 2002 m. liepos 13 dienos. Komisija paskirstė šias išlaidas remdamasi detaliais dokumentais ir nurodė savo reikalavimus debeto avizose. Todėl ginčijamos sumos nepagrįstumo ar klaidingo apskaičiavimo įrodinėjimo našta tenka Graikijos Respublikai. Tačiau ji nepaaikšino nei savo pozicijos dėl datos, kada atitinkami nuompinigiai tapo mokėtini, nei savo ir Komisijos pozicijų skirtumų. Taip pat Graikijos Respublika nenurodė nei būdų, kuriais ji apskaičiavo 50 312,67 euro ir 11 000 USD sumas, nei priežasčių, dėl kurių ji atsisakė prisiimti atsakomybę už visus 72 714,47 euro, kurių reikalavo Komisija už projektą Abudža I.

80 Iš tiesų Graikijos Respublika neįrodė, kad Komisija suklydo dėl mokėtinės sumos. Taigi Pirmosios instancijos teismas negali nei atsakyti į klausimą, ar Komisija suklydo nustatydamą mokėtiną sumą, nei pakeisti Komisijos išieškotos sumos Graikijos Respublikos pripažinta suma.

- 81 Graikijos Respublika taip pat teigia, kad debeto avizos tiksliai nenurodė laikotarpio, su kuriuo jos yra susijusios (žr. šio sprendimo 54 punktą). Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad, pirma, Graikijos Respublika iš esmės pripažino savo atsakomybę už ginčijamą skolą ir kad, antra, ji nepareiškė jokių prieštaravimų, kai nuo 1997 m. lapkričio 30 d. iki 2001 m. sausio 31 d. gavo keletą debeto avizų. Iš to yra aišku, kad Graikijos Respublika turėjo įrodyti, jog ji neatsakinga už ginčijamą skolą. Tačiau ji akivaizdžiai to nepadarė. Be to, kaip yra nurodyta šio sprendimo 79 punkte, Graikijos Respublika nepaaiškino, kodėl ji neatsakinga už skirtumą tarp jos pripažintos ir Komisijos reikalaujamos sumų. Taip pat ji nepaaiškina tariamo netikslumo debeto avizose šiuo klausimu.
- 82 Iš to yra aišku, kad Graikijos Respublikos argumentai, susiję su jos skola projekte Abudža I, yra nepriimtini.
- 83 Antra, reikia išnagrinėti Graikijos Respublikos argumentą, kad ji neturi jokios finansinės atsakomybės, susijusios su projektu Abudža II. Pabrėždama, kad partnerių teisės ir pareigos yra nustatytos tik pradiname ir papildomame memorandumuose, Graikijos Respublika tvirtina pasitraukusi iš projekto, nes neratifikavo papildomo memorandumo. Todėl iš pradinio memorandumo 15 straipsnio 1 dalies yra aišku, kad ji neturi jokių finansinių įsipareigojimų, susijusių su projektu Abudža II (žr. šio sprendimo 55–62 punktus).
- 84 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas pirmiausia pažymi, kad Graikijos Respublika neginčia, jog ji buvo pilnateisė projekto Abudža II dalyvė ilgiau nei šešerius metus, t. y. nuo 1994 m. balandžio 18 d. iki 2000 m. rugsėjo 30 dienos. Iš tiesų Graikijos Respublika, kuri tvirtina, kad pasitraukė iš projekto Abudža II, nes neratifikavo papildomo memorandumo, dalyvavo projekte beveik dvejus metus po minėto memorandumo pasirašymo 1998 m. gruodžio mėn. (žr. šio sprendimo 29 punktą). Net gavusi iš Komisijos laiškus, susijusius su supaprastintu projektu Abudža II (žr. šio sprendimo 35 ir 36 punktus), Graikijos Respublika formaliai

nepasitraukė iš projekto, o tik savo 2000 m. spalio 2 d. laiške nurodė, kad ji negali duoti galutinio atsakymo dėl savo dalyvavimo projekte Abudža II (žr. šio sprendimo 36 punktą). Savo veiksmais nuo 1994 m. balandžio mėn. iki 2000 m. rugsėjo mėn. Graikijos Respublika partneriams leido nuolat manyti, kad ji ir toliau dalyvauja projekte Abudža II. Ji taip pat leido atsirasti kitų partnerių lūkesčiams, kad ji ir toliau prisiima savo finansinę atsakomybę, susijusią su projektu Abudža II. Todėl Graikijos Respublikos pareigų įvertinimas neturėtų apsiriboti pradiniu ir papildomu memorandumais, bet taip pat turėtų būti atsižvelgta į lūkesčius, kuriuos šios valstybės narės veiksmai sukėlė kitiems partneriams.

85 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas primena, kad sąžiningumo principas yra paprotinė tarptautinės teisės norma, kurią pripažino Nuolatinis tarptautinio teisingumo teismas, įsteigtas Tautų lygos (žr. 1926 m. gegužės 25 d. Sprendimą *Vokietijos interesai Aukštojoje Lenkijos Silezijoje*, CPJL, A serija, Nr. 7, p. 30 ir 39), vėliau Tarptautinis teisingumo teismas, todėl šiuo atveju jis yra privalomas Bendrijai ir kitiems partneriams.

86 Šį principą kodifikavo 1969 m. gegužės 23 d. Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės 18 straipsnis, kuris numato:

„Valstybė privalo susilaikyti nuo veiksmų, kurie pažeistų sutarties objektą ir jos tikslą, jei:

- a) ji yra pasirašiusi sutartį ar pasikeitusi sutartį, kuri vėliau turi būti ratifikuota, priimta ar patvirtinta, sudarančiais dokumentais, iki to laiko, kol valstybė aiškiai pareiškia neketinanti tapti sutarties šalimi; arba

- b) jei ji yra išreiškusi sutikimą laikyti sutartį įpareigojančia iki jai įsigaliojant, su sąlyga, kad sutarties įsigaliojimas nėra be pagrindo uždelšiamas.“

⁸⁷ Taip pat reikia pastebėti, kad sąžiningumo principas viešojoje tarptautinėje teisėje atsiranda iš teisėtų lūkesčių apsaugos principo, kuris, pagal Pirmosios instancijos teismo praktiką, yra Bendrijos teisės sistemos dalis (1997 m. sausio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Opel Austria prieš Tarybą*, T-115/94, Rink. p. II-39, 93 punktas).

⁸⁸ Aišku, kad 1994 m. balandžio 18 d. Graikijos Respublika pasirašė pradinį memorandumą ir jį ratifikavo. Todėl pagal minėto memorandumo preambulę ji buvo viena iš projekto Abudža II partnerių, kurie nusprendė statyti bendrą ambasadų kompleksą „dėl bendro intereso“. Šis partnerio statusas numatė tam tikras papildomas bendradarbiavimo ir solidarumo pareigas tarp jų.

⁸⁹ Pradinis memorandumas apėmė preliminarious projekto Abudža II etapus. Nors šis memorandumas, ypač jo 11–15 straipsniai, gali būti kritikuojamas dėl aiškumo trūkumo, neginčytina, kad pagal jį Komisija įsipareigojo padengti 140 000 eurų parengiamųjų darbų išlaidų ir kad šias išlaidas, įgyvendinus šį projektą, turėjo atlyginti visi partneriai pagal jų dalį projekte (žr. būtent pradinio memorandumo 12 straipsnį, minėtą šio sprendimo 12 punkte). Šalys per posėdį taip pat patvirtino, kad iš pradinio memorandumo 11–15 punktų yra aišku, jog po pirmojo etapo, apimančio pradinį projektą, partneriai, suinteresuoti ir toliau dalyvauti projekte, turėjo pasirašyti papildomą memorandumą, susijusį su detaliu pastato projektu ir detaliu projekto finansavimu.

- 90 Po pradinio memorandumo pasirašymo Komisija, partneriams pritarus, pasirašė sutartis su konsultantais (žr. šio sprendimo 16 punktą). Nors iš bylos dokumentų yra aišku, kad išlaidos padidėjo, palyginti su iš pradžių numatytomis, už projektą atsakingų komitetų susirinkimuose dalyvaujantys partneriai, tarp kurių buvo ir Graikijos Respublika, susidariusių išlaidų klausimo nenagrinėjo (žr. šio sprendimo 18–23 punktai).
- 91 Reikia pažymėti, kad iš pradinio memorandumo, kurį pasirašė ir ratifikavo Graikijos Respublika, yra aišku, jog valstybių narių dalyvavimą projekte lėmė jų delegacijoms prašomas skirti plotas ir šis dalyvavimas apėmė išlaidas bendro ir viešojo naudojimo teritorijoms (žr. šio sprendimo 13 punktą). Graikijos Respublika neginčija prašiusi savo ambasadai 591 m² ploto, t. y. jos dalis projekte, atsižvelgiant į keturiolikos partnerių dalis, iš pradžių sudarė 5,06 %.
- 92 Po pradinio projektavimo etapo ir priešingai nei buvo numatyta pradiniam memorandume (žr. šio sprendimo 11 punktą), partneriai nusprendė tęsti projektą ir padengti išlaidas, susijusias su detalioju pastato projektu, prieš rengiant papildomą memorandumą. Konkrečiai kalbant, BUSP administracinių reikalų grupė per 1997 m. vasario 24 d. susirinkimą, kuriame dalyvavo du Graikijos Respublikos atstovai, leido Komisijai susitarti su architektais dėl detaliojo plano nelaukiant papildomo memorandumo (žr. šio sprendimo 24 punktą). Buvo numatyta, kad „kaip ir prieš tai, Komisijos sumokėtus avansus vėliau grąžins kiti dalyviai pagal pradiniam memorandume tuo klausimu numatytas procedūras“.
- 93 Tai yra svarbus įrodymas. Nuspręsdami rengti detaliosius planus nelaukiant papildomo memorandumo, partneriai peržengė preliminarų etapą, sudarydami numanomą susitarimą įvykdyti projektą. Kalbant apie išlaidas, susijusias su šiuo sprendimu, partneriai aiškiai negalėjo remtis papildomame memorandume numa-

tytomis procedūromis, nes jis dar nebuvo aprobuotas (žr. šio sprendimo 13 punktą). Todėl partneriai, remdamiesi pradiniamе memorandume numatytų avansų vėlesniu grąžinimu, iš tiesų rėmėsi jo 12 straipsniu, pagal kurį, jei projektas yra įvykdytas, tai partneriai grąžina Komisijos sumokėtas sumas už parengiamuosius darbus (žr. šio sprendimo 12 punktą). Tačiau partneriai, per 1997 m. vasario 24 d. susirinkimą nuspręsdami įgyvendinti projektą, daugiau negalėjo pasitraukti iš projekto negrąžinę savo preliminarų ir vėlesnių išlaidų dalies.

94 Nors kai kurios valstybės narės vėliau pasitraukė iš projekto (žr. šio sprendimo 25 ir 27 punktus), Graikijos Respublika neatliko jokių veiksmų, leidžiančių suabejoti jos dalyvavimu. Be to, ji nepareiškė jokių prieštaravimų dėl išlaidų, susijusių su 1997 m. lapkričio 12 d. su konsultantais sudaryta pagrindine sutartimi, kurios suma buvo 1 895 696 euro (žr. šio sprendimo 26 punktą).

95 1998 m. gruodžio 9 d. Graikijos Respublika ir kiti partneriai, kurie nepasitraukė iš projekto, pasirašė papildomą memorandumą (žr. šio sprendimo 29 punktą). Be to, kitais mėnesiais Graikijos Respublika veikė kaip pilnateisis projekto partneris. Tik 2000 m. vasarą pirmą kartą ji susilaikė nuo tolesnio dalyvavimo; iš to Komisija padarė išvadą, kad Graikijos Respublika pasitraukia iš projekto (žr. šio sprendimo 36 punktą).

96 Neginčytina, kad Graikijos Respublika turėjo teisę pasitraukti iš projekto. Tačiau atsižvelgiant būtent į išipareigojimų, priimtų po pradinio etapo, evoliuciją ir nepaisant papildomo memorandumo neratifikavimo, Pirmosios instancijos teismas mano, kad ji negalėjo pasitraukti nelikdama atsakinga už išlaidas, susijusias su jos dalyvavimu projekte Abudža II.

- 97 Graikijos Respublika, kaip papildomą memorandumą pasirašiusi partnerė, turėjo veikti sąžiningai kitų partnerių atžvilgiu. Ši pareiga padidėjo dėl to, kad Graikijos Respublika pasirašė ir ratifikavo pradinį memorandumą ir kad ji nuo 1994 m. balandžio 18 d. iki 2000 m. rugsėjo 30 d. buvo projekte „dalyvaujantis partneris“. Šiuo klausimu, pirma, reikia pabrėžti, kad Graikijos Respublika dalyvavo už projektą atsakingų komitetų susirinkimuose ir patvirtino Komisijos išlaidas. Antra, Graikijos Respublika prašė, kad jos ambasados plotas šiame komplekse būtų 591 m^2 , o pasitraukus kai kurioms valstybėms narėms iš projekto sutiko padidinti šį skaičių iki 677 m^2 (žr. 1999 m. balandžio 28 d. pranešimą apie konkursą). Iš tikrųjų ji visiškai dalyvavo procedūroje, susijusioje su pranešimu apie konkursą projektui 1999 m. ir 2000 m., o jos atstovas dalyvavo vertinant statybos bendroves (žr. šio sprendimo 31 ir 33 punktus).
- 98 Be to, Graikijos Respublika neišreiškė abejonių dėl savo dalyvavimo projekte nuo 1994 m. balandžio 18 d. iki 2000 m. rugsėjo 30 dienos. Jei ji tvirtina neturinti jokių finansinių įsipareigojimų iki papildomo memorandumo ratifikavimo, ji turėjo pateikti prieštaravimus dėl 1998 m. birželio 10 d. ir 2000 m. vasario 17 d. Komisijos atsiųstų mokėjimo nurodymų, susijusių su projektu Abudža II (žr. šio sprendimo 28, 32 ir 34 punktus). Be to, ji niekada neparodė ketinimo pasitraukti ar neratifikuoti papildomo memorandumo, nepaisant keleto valstybių narių pasitraukimo ir dėl to atlikto jos projekto dalies pakeitimo. Šiuo klausimu reikia paminėti, kad pagal Vienos konvenciją dėl tarptautinių sutarčių teisės (žr. šio sprendimo 86 punktą), norinti pasitraukti iš tarptautinės sutarties šalis turi apie tai pranešti kitoms šalims (65 ir 67 straipsniai).
- 99 Iš to, kas pasakyta, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Graikijos Respublika projekte dalyvavo kaip pilnateisė dalyvė. Savo veiksmais kitoms šalims ji leido suprasti, kad ji pritaria ir priima visus Komisijos partnerių vardu priimtus įsipareigojimus. Taigi ji sukėlė partnerių lūkesčius, kad įvykdys savo finansinius įsipareigojimus, susijusius su projektu. Be to, reikia konstatuoti, kad jos dalyvavimas projekte ir ypač jos 677 m^2 ambasada turėjo tiesioginį poveikį bendroms projekto išlaidoms. Todėl, pagal sąžiningumo principą, Graikijos Respublika negalėjo išvengti

finansinių įsipareigojimų remdamasi tuo, kad neratifikavo papildomo memorandumo.

100 Be to, Graikijos Respublikos pareigos taip pat kyla iš pradinio memorandumo. Kaip Graikijos Respublika pripažino (žr. šio sprendimo 56 punktą), iš pradinio memorandumo 15 straipsnio 1 dalies yra aišku, kad dalyvaujantis partneris, nepasirašęs papildomo memorandumo, gali išvengti finansinių įsipareigojimų, susijusių su projektu (žr. šio sprendimo 15 punktą). Tačiau neginčytina, kad Graikijos Respublika pasirašė papildomą memorandumą. Šios bylos aplinkybėmis pradinio memorandumo 15 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama kardinaliai priešingai, nei tai daro Graikijos Respublika.

101 Graikijos Respublika tvirtina, kad papildomo memorandumo ratifikavimas yra būtina jo įsigaliojimo sąlyga (žr. šio sprendimo 57 punktą). Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas teigia, kad, pagal papildomo memorandumo 14 straipsnį, jis taikomas laikinai nuo antro mėnesio pirmos dienos po pasirašymo. Minėtą memorandumą partneriai pasirašė 1998 m. gruodžio 9 d., todėl jis taikomas laikinai nuo 1999 m. vasario 1 dienos. Taigi papildomas memorandumas buvo laikinai taikomas Graikijos Respublikai iki 2000 m. spalio mėnesio. Pastaroji negali neatsižvelgti į šį laikiną taikymą nurodydama aplinkybę, kad ji jo neratifikavo.

102 Be to, reikia pažymėti, kad kitos aštuonios valstybės narės, pasitraukusios iš projekto, sumokėjo savo išlaidų dalį, nors ir ne visos buvo ratifikavusios papildomą memorandumą.

103 Iš viso to, kas minėta, yra aišku, kad Graikijos Respublika turi būti laikoma atsakinga už visas išlaidas, susijusias su jos dalyvavimu projekte Abudža II.

104 Graikijos Respublika pripažįsta, kad kitų partnerių lūkesčiai, jog ji prisiims savo galutinius sutartinius įsipareigojimus, būtų teisėti, tik jei aplinkybės „iš esmės nepasikeistų“ (žr. šio sprendimo 65 punktą). Tačiau priešingai nei teigia Graikijos Respublika, kalbant apie pastato statybos projektą, projekto išlaidų padidėjimas negali būti laikomas „esminiu aplinkybių pasikeitimu“. Be to, Graikijos Respublika pritarė projekto išlaidų padidėjimui, kuris buvo žinomas nuo projekto Abudža II pradžios (žr. šio sprendimo 90 punktą), ir ji nepareiškė jokių prieštaravimų, nors jos projekto dalis buvo padidinta nuo 1997 m. iki 1999 metų pasitraukus keletui valstybių narių.

105 Iš to, kas pasakyta, yra aišku, kad reikia atmesti vienintelio pagrindo pirmąją dalį.

Dėl antrosios pagrindo dalies, susijusios su Finansinio reglamento ir Reglamento Nr. 2342/2002 pažeidimu

Šalių argumentai

106 Graikijos Respublika teigia, kad atlikdama ginčijamų sumų išieškojimą tarpuskaitos būdu Komisija pažeidė Finansinį reglamentą ir Reglamentą Nr. 2342/2002.

107 Graikijos Respublika tvirtina, kad priešingai, nei nurodo Komisija, reikalaujamos sumos ir jų pateisinimas yra akivaizdžiai netikslūs tiek, kiek tai susiję su projektu Abudža I, tiek su projektu Abudža II. Trimis vienas po kito 2002 m. gegužės 29 d., spalio 11 d. ir 2003 m. sausio 31 d. išsiųstais laiškais Komisija nurodė pervesti visiškai skirtingas sumas, susijusias su nagrinėjamais projektais (atitinkamai

1 276 484,50 euro, 861 813,87 euro ir 516 374,96 euro). Taigi vėlavimas sumokant mokėtinas sumas paaiškinamas debeto avizose pateiktų duomenų aiškumo trūkumu, taip pat dėl didelių skirtumų tarp atitinkamų sumų (žr. šio sprendimo 54 punktą). Šiuo klausimu Graikijos Respublika primena, kad 1 276 484,50 euro skola buvo panaikinta kaip nepagrįsta.

- 108 Graikijos Respublika priduria, kad taikydama tarpuskaitos būdą Komisija pažeidė išieškojimo operacijas reglamentuojančius principus, numatytus Reglamento Nr. 2342/2002 77–89 straipsniuose. Konkrečiai kalbant, nebuvo įvykdytos Reglamento Nr. 2342/2002 83 straipsnio, pagal kurį gautinos sumos turi būti tikros ir įvertintos tam, kad tarpuskaita galėtų, taikymo sąlygos.
- 109 Be to, Finansiniame reglamente ir Reglamente Nr. 2342/2002 yra nuostatos, numatančios Bendrijų finansinių interesų apsaugą (Reglamento Nr. 2342/2002 78 straipsnio 1 dalis ir 80 straipsnio 1 dalis). Tačiau šiuo atveju tarpuskaitos suma, ypač susijusi su projektu Abudža II, nėra susijusi su Bendrijų reikalavimu Graikijos Respublikai, o su projekto Abudža II partnerių gautinomis sumomis tik pagal pradinio memorandumo nuostatas. Todėl Graikijos Respublika teigia, kad Komisija negali teisėtai remtis Finansiniame reglamente numatytais nuostatomis.
- 110 Komisija teigia, kad ieškovė klaidingai ginčija minėtas gautinas sumas, kurios yra tikros, patikrintos ir mokėtinės.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 111 Pirmiausia reikia priminti, kad iš Finansinio reglamento, ypač jo 1 straipsnio, taikymo srities yra aišku, jog išieškojimo tarpuskaitos būdu procedūra, numatyta jo

73 straipsnio 1 dalyje (žr. šio sprendimo 3 punktą), taikoma tik sumoms iš Bendrijos biudžeto. Tačiau neginčijama, kad Komisija, taikant EB 268 straipsnį, kuris numato, kad į biudžetą įtraukiamos Bendrijos ir kai kurios institucijų išlaidos, pagal Europos Sąjungos sutarties nuostatas susijusios su bendra užsienio ir saugumo politika, buvo įgaliota įtraukti į Bendrijos biudžetą išlaidas, skirtas projektams Abudža I ir Abudža II.

112 Graikijos Respublikos teigimu, Komisija pažeidė Finansinį reglamentą ir Reglamentą Nr. 2342/2002, nes ginčijamos gautinos sumos nebuvo „tikros ir tikslios“ minėtų reglamentų prasme. Graikijos Respublika būtent teigia, kad reikalaujamos sumos ir jų pateisinimas nebuvo tikslūs (žr. šio sprendimo 106–108 punktus).

113 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Finansiniame reglamente ir Reglamente Nr. 2342/2002 yra detalios taisyklės, susijusios su Komisijos teise atlikti išieškojimą tarpuskaitybos būdu.

114 Finansinio reglamento 73 straipsnio 1 dalis numato, kad apskaitos pareigūnas išieško sumas tarpuskaitybos būdu, į Bendrijos reikalavimus skolininkui įskaitydamas tinkamai atsakingo leidimus duodančio pareigūno tolygią tikrai ir tiksliai nustatytą sumą, kurią pačiam skolininkui turi grąžinti Bendrijos (žr. šio sprendimo 3 punktą).

115 Kalbant apie taikytiną procedūrą, Finansinio reglamento 71 straipsnis numato, kad kompetentingas leidimus duodantis pareigūnas turi pirmiausia nustatyti gautiną sumą, t. y. patikrinti, ar skolininko skola yra, nustatyti arba patikrinti jos tikrumą ir sumą bei patikrinti sąlygas, kuriomis skola turi būti sumokėta (žr. šio sprendimo 1 punktą). Reglamento Nr. 2342/2002 79 straipsnis nustato, kad leidimus

išduodantis pareigūnas užtikrina, kad gautina suma yra „tikra“ ir jai netaikomos jokios sąlygos, taip pat jis turi užtikrinti, kad gautina suma yra „tikrai nustatyta“, t. y. suma yra išreikšta grynaisiais pinigais ir tiksliai nustatyta, taip pat yra „suejęs jos terminas“, t. y. gautinai sumai netaikomas joks išmokėjimo laikas (žr. šio sprendimo 5 punktą). Be to, Reglamento Nr. 2342/2002 80 straipsnis nustato, kad gautinos sumos nustatymas turi remtis dokumentais, liudijančiais Bendrijų teisę ją gauti.

- 116 Visos gautinos sumos, kurios yra „tikros, tikslios ir mokėtinos“, turi būti nustatomos atsakingo leidimus išduodančio pareigūno apskaitos pareigūnui siunčiamame vykdomajame rašte sumoms išieškoti (Finansinio reglamento 71 straipsnio 2 dalis). Vykdomasis raštas sumoms išieškoti yra operacija, kuria leidimus duodantis atsakingas pareigūnas nurodo apskaitos pareigūnui išieškoti gautiną sumą, kurią jis yra nustatęs (Reglamento Nr. 2342/2002 78 straipsnio 2 dalis).
- 117 Šioje byloje Graikijos Respublika neįrodė, kad leidimus išduodantis pareigūnas suklydo nusprenddamas, jog ginčijama gautina suma buvo „tikra, tiksli ir mokėtina“.
- 118 Šiuo klausimu reikia pabrėžti, kad tarpuskaityta pagal Finansinio reglamento 73 straipsnio 1 dalį neatmeta galimybės, jog skolos yra ginčijamos arba gali vykti derybos tarp Komisijos ir skolininko dėl minėtų skolų. Priešingu atveju skolininkas galėtų neribotai vilkinti skolos išieškojimą.
- 119 Iš tiesų Graikijos Respublika 2003 m. gruodžio 29 d. laiške savo nuolatinio atstovo ES prašė užtikrinti, kad Komisija atliktų tarpuskaitytą, bent jau kiek tai susiję su projektu Abudža II (žr. šio sprendimo 42 punktą).

¹²⁰ Nepaisant 2003 m. gruodžio 29 d. laiško, Graikijos Respublika šioje byloje tvirtino, kad gautinos sumos nebuvo tikros ir tikslios, nes Komisija nurodė Graikijos Respublikai pervesti tris skirtingas sumas, susijusias su nagrinėjamais projektais (žr. šio sprendimo 107 punktą). Nors 2002 m. galėjo būti netikslumų gautinose sumose, Pirmosios instancijos teismas mano, kad po šalių susirašinėjimo ir iš naujo išnagrinėjus bylos dokumentus Komisija padarė aiškią išvadą dėl 2004 m. mokėtinų sumų, kai atliko išieškojimą.

¹²¹ Reikia pabrėžti, kad Graikijos Respublika sutinka, jog Komisija panaikino debeto avizą 1 276 484,50 euro sumai daugiau nei prieš metus iki išieškojimo tarpuskaitos būdu 2004 m. kovo mėnesį (žr. šio sprendimo 107 punktą). Ši debeto aviza buvo susijusi su projekto Abudža II statybos išlaidomis, ir šioje byloje yra neginčijama, kad Komisija nebandė išieškoti šios sumos skundžiamu aktu. Iš to yra aišku, kad ginčijama debeto aviza nesusijusi su šia byla.

¹²² Kalbant apie 2002 m. spalio 11 d. laišką, kuriuo Komisija pareikalavo sumokėti 861 813,87 euro ir 11 000 USD, susijusių su projektais Abudža I ir Abudža II, Komisija sumažino šią sumą dar iki sprendimo išieškoti priėmimo. Iš tiesų 2003 m. sausio 31 d. laiške Komisija nurodė sumokėti 516 374,96 euro ir 12 684,89 USD.

¹²³ Po paskutinės 2003 m. kovo 28 d. debeto avizos ir delspinigių už nesumokėjimą nustatymo Komisija 2004 m. vasario 16 d. laiške nustatė 565 656,80 euro mokėtiną sumą (žr. šio sprendimo 43 punktą). Ji pridėjo 11 debeto avizų už laikotarpį nuo 1997 m. rugpjūčio 20 d. iki 2003 m. kovo 28 d. ir nurodė savo ketinimą pradėti išieškojimą tarpuskaitos būdu.

- 124 Be to, iš bylos dokumentų yra aišku, kad Komisija, priimdama skundžiamą aktą, rėmėsi pateisinančiais dokumentais, liudijančiais Bendrijų teisę pagal Finansinio reglamento 71 straipsnį ir Reglamento Nr. 2342/2002 80 straipsnį. Tarp šių pateisinančių dokumentų buvo Graikijos Respublikos pasirašytas ir ratifikuotas pradinis memorandumas, Graikijos Respublikos pasirašytas papildomas memorandumas, protokolai susirinkimų, kuriuose partneriai, tarp jų ir Graikijos Respublika, įgaliojo Komisiją tęsti projektą Abudža II nelaukiant papildomo memorandumo užbaigimo, dokumentai, susiję su Graikijos Respublikos dalyvavimu pranešimo apie konkursą projektui 1999 m. ir 2000 m. procedūroje, taip pat keli dokumentai, susiję su projekto Abudža I išlaidomis, priskirtomis Graikijos Respublikai iki 2002 m. liepos 13 dienos.
- 125 Be to, kiekvienoje iš prie 2004 m. vasario 16 d. laiško pridėtų 11 debeto avizų, kurias Komisija išsiuntė Graikijos Respublikai, buvo nustatytas skolos grąžinimo terminas, kaip numato Reglamento Nr. 2342/2002 78 straipsnis, ir neginčijama, kad Graikijos Respublika nesumokėjo šių skolų per nustatytus terminus.
- 126 Graikijos Respublika nepateikė jokių įrodymų, kad Komisija nesilaikė aptariamuose reglamentuose nustatytos procedūros ir kad ji neturėjo teisės nuspręsti, jog gautina suma buvo „tikra, tiksli ir mokėtina“. Konkrečiai kalbant, Graikijos Respublika neįrodė, nei kad skolos priklausė nuo tam tikrų sąlygų, nei kad mokėtina suma buvo nustatyta netiksliai (žr. šio sprendimo 115 punktą).
- 127 Iš tiesų, kalbant apie projektą Abudža II, Graikijos Respublika neteigė, kad gautina suma nebuvo tikra ir tiksli. Ji apsiribojo tvirtinimu, kad ji neturėjo jokio finansinio įsipareigojimo, susijusio su šiuo projektu; šį argumentą Pirmosios instancijos teismas atmetė, nagrinėdamas vienintelio pagrindo pirmąją dalį.

128 Kalbant apie projektą Abudža I, Graikijos Respublika tvirtina, kad Komisija neturėjo teisės pradėti išieškojimo, nes vyko derybos. Tačiau, kaip Pirmosios instancijos teismas nurodė šio sprendimo 118 punkte, derybos negalėjo kliudyti Komisijai pradėti išieškojimo. Iš Komisijos 2003 m. birželio 12 d. laiško yra aišku, kad nuo šios datos ji žinojo apie Graikijos Respublikos pateiktą prieštaravimą dėl projekto Abudža I. Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija turėjo teisę atmesti nagrinėjamą prieštaravimą ir pagal Finansiniame reglamente ir Reglamente Nr. 2342/2002 numatytas procedūras 2004 m. kovo mėn. išieškoti tarpuskaitos būdu.

129 Graikijos Respublikos teigimu, Komisija nebuvo įgaliota pradėti išieškojimą tarpuskaitos būdu, nes minėti reglamentai numato Bendrijų finansinių interesų apsaugą. Tačiau nagrinėjamos gautinos sumos tariamai priklausė partneriams, o ne Bendrijai (žr. šio sprendimo 109 punktą).

130 Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad nagrinėjamos gautinos sumos priklauso Bendrijai. Kalbant apie projektą Abudža I, yra aišku, kad Komisija, gavusi valstybių narių sutikimą, išsinuomojo nagrinėjamą pastatą ir subnuomojo joms biurus. Taip pat Komisija teikė tam tikras paslaugas valstybėms narėms. Pastarosios, tarp kurių buvo ir Graikijos Respublika, naudojos patalpomis žinodamos, kad Komisija sudarė sutartį su pastato savininku visų juo besinaudojančių asmenų vardu. Iš tiesų šiuo klausimu Komisija buvo jų įgaliotinė.

131 Kalbant apie projektą Abudža II, Komisija taip pat buvo dalyvaujančių šalių atstovė (žr., pavyzdžiui, pradinio memorandumo 11 ir 12 straipsnius, šio sprendimo 11 ir 12 punktus). Iš bylos dokumentų yra aišku, kad Komisija avansu sumokėjo ginčijamas sumas valstybių narių vardu ir už savo dalyvavimą projekte. Todėl nagrinėjamos sumos turėjo būti mokamos Bendrijai, o ne partneriams.

132 Iš to yra aišku, kad, priešingai nei tvirtina Graikijos Respublika, išieškojimui tarpuskaitytos būdu numatytos sąlygos priimant skundžiamą aktą buvo įvykdytos.

133 Taigi vienintelio pagrindo antroji dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl Komisijos prašymo, susijusio su 1998 m. birželio 26 d. Tarybos teisės tarnybos nuomonės išėmimo iš bylos dokumentų

134 Kalbant apie Komisijos pateiktą prieštaravimą dėl 1998 m. birželio 26 d. Tarybos teisės tarnybos nuomonės (žr. šio sprendimo 48 punktą), reikia priminti, kad pripažinus kitų asmenų nei tarnybos, kurių prašymu vidaus dokumentai buvo parengti, teisę pateikti šiuos dokumentus Pirmosios instancijos teismui, nors suinteresuota institucija nedavė sutikimo ar teismas nepriėmė sprendimo šiuo klausimu, būtų pažeistas viešasis interesas, kuris institucijoms užtikrina teisę prašyti savo teisės tarnybos pateikti nepriklausomą nuomonę (2002 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo nutarties *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00, Rink. p. I-9151, 12 punktas ir 2005 m. sausio 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Gollnisch ir kt. prieš Parlamentą*, T-357/03, Rink. p. II-1, 34 punktas).

135 Šiuo atveju Graikijos Respublika neteigė, kad Taryba leido pateikti nagrinėjamą nuomonę. Tokiomis aplinkybėmis reikia patenkinti Komisijos prašymą ir išimti minėtą nuomonę iš bylos dokumentų.

136 Iš viso to, kas pasakyta, yra aišku, jog visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- ¹³⁷ Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Graikijos Respublika pralaimėjo bylą, ji turi padengti Komisijos išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Išimti iš bylos dokumentų Graikijos Respublikos ieškinio 12 priede pateiktą 1998 m. birželio 26 d. Tarybos teisės tarnybos nuomonę.**
- 2. Atmesti ieškinį.**
- 3. Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.**

García-Valdecasas

Cooke

Labucka

Paskelbta 2007 m. sausio 17 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. D. Cooke